

Imprimat legal 2 APR. 1927

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:

Pe un an	160 Lei
Pe jumătate de an	80 "
Pe un pătrar de an	40 "
Un număr	3 Lei.
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.

Manuscrisele nu se inapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei;

Misiuni religioase.

În trecut, oricât de redusă ar fi fost activitatea noastră pastorală la slujba dela sf. altar și la îndeplinirea ceremonialului dela botez, cununii, înmormântări, masle și cetanii din molitvelnic, — ea era suficientă pentru satisfacerea cerințelor sufletești ale credincioșilor. Pentru că neamul nostru, până în vremile mai noi, a trăit o viață pătrunsă și călăuzită, în toate formele ei de manifestare de adânci simțeminte creștinești, exteriorizate în cuvioase practice religioase. Ființa poporului nostru a trăit în și prin biserică.

Alta este azi înfățișarea vieții noastre românești, de sus până jos. Vremile noi, cu nesfârșitele lor neajunsuri au zguduit adânc sufletul feciorelnic al poporului nostru de țărani. Războiul cumplit, cu asprele lui încercări și lovituri, contactul credincioșilor noștri cu atâtea feluri de neamuri și obiceiuri necunoscute și rele, a descumpănit mentalitatea sănătoasă, a turburat cumpăna judecății drepte, de care se călăuzea poporul. Bărbații, în tranșee, și au împetrit inima și și-au închis ființa în egoismul strâmt al intereselor ce pot sluji mulțumirea individuală; femeile, acasă, s'au dedat la o viață prea slobodă, când lipsurile și nevoile nu le-au sleit puterile; iar copiii și tineretul au crescut hoinari în lipsa de supraveghere și de ocrotire a dragostei părintești.

Satele noastre par robite cu totul numai grijilor lumești, bunurilor vremelnice, traiului ușuratic, câștigului ușor și fără trudă, cu gândul numai la o înfățișare luxoasă și la petreceri svăpăiate. Când bărbații — și dintre cei mai de

irunte, — străjuesc în ușa crâșmei, nu arare ori se văd femei în vârstă, prinse în joacă de gâtul unor băiețandri. Viața satelor noastre de țărani cuvioși și cucernici de altă dată, azi pare un alai de nuntași cheflii, ce trec sfidători, pravăbindu-se cântând în gura prăpastiei.

La suprafață e o viață de bun trai și veselie. La adâncimi însă un pustiu, o împietrire de inimi, un îngheț al sufletelor. Familiile sunt vetre răcite, cuiburi de vrajbă și de nemulțumire; bisericile rămân goale și în zi de mare sărbătoare; slujba sfântă pare o jalnică tânguire între pereți muți, cari înghit rugăciuni și cântări frumoase, căci se izbesc de peatră rece, în loc să cadă ca o rouă de sus, peste inimi calde și primitoare.

Nici slujba aleasă, nici cântarea însuflețită nu prea izbuteste să strângă oameni. O toropeală și-au întins aripile peste lanurile sufletului românesc. Incremeșirea religioasă și-a întins sloii de gheață peste apa vieții poporului nostru și nu se mai simte decât ici coala șerpuiind în adâncimi, ce se pierd tot mai mult. Ori dacă se mișcă, iese la suprafață turburarea pricinuită de *ademeniri seclare*, căutând să pescuiască în câștigul vrășmașilor ființei noastre de români și creștini drept credincioși. Câmpul vieții religioase pare cu totul înțelenit, năpădit de buruiana dedărilor rele, a rătăcirilor și patimilor. Adeseori nu mai izbuteste să trezească un interes pentru cele sufletești nici strădania cea mai plină de râvnă a preotului.

Nu e vremea însă să ne punem brațele cruciș în fața neajunsurilor și a insucceselor; nici să ne tânguim asupra neputințelor noastre

și a răului din lume, ori cât de mare ni s'ar părea. Cel, Căruia ne-am închinat slujba și viața noastră întreagă, Mântuitorul nostru, ne dă îndemn și încredere: „Indrăzniți, Eu am biruit lumea.“ „Iată Eu cu voi sunt . . .“ El nu s'a uitat la izbânzi ori nesuccese, ci a mers înainte cu putere, spre desăvârșirea operei, pentru care a venit în lume.

În fața vrășmașilor întefite ale răului din vremile noastre, trebuie să punem mijloace noi de acțiune pastorală, pentru a le stavili năvala și a le frânge cerbicea.

— — — — —

Intrăm în postul mare, al sf. Paști. Oricât de nepăsători ar fi oamenii, conștiința postului și atmosfera de pregătire pentru patimile și învierea Domnului, nu-i lasă nesimțitori, inimile devin mai sensibile. Vom căuta să prindem unduța acestei mișcări spirituale, să le în-lănțuim și direcționăm spre Hristos, ca pe firul lor să se pogoare darul de sus.

Dacă nu ajung forțele risipite ale singuraticilor păstori și îndrumători de suflete, ne vom strânge rândurile, ca să acționăm cu puteri unite.

Când nu izbutești să desfunzi singur ogorul întelenit, cauți tovarăși de ajutor și mijloace noi, mai puternice, pentru trezirea conștiințelor adormite. Astfel se organizează *misiunile religioase pentru popor*.

Orânduite cu chibzuință, cu devotament și cu însuflețire, ele nu vor întârzia să trezească sufletele amorțite, să scuture conștiințele lănczite, să reînvie credința religioasă, să îndemne din nou la cucernicie și reluarea practicelor religioase, readucând pe cei lunecați iarăș pe drumul virtuții și al mântuirii. Păcătoșii se vor hotărî la îndreptare, oamenii, robiți lumii, vor încerca să înceapă o altă viață, sufletele cucernice vor prinde mai mult curaj, își vor spori râvna.

Iată cum socotesc eu — și cum se practică aiurea cu bun succes — organizarea formală, a acestui mijloc de trezire și înviorare religioasă, — a misiunilor pentru popor.

Trei—patru preoți din vecinătate — dacă nu pot fi și mai mulți —, organizați în „*Cerc religios*“, cum prevăd și statutele „Asociației clerului“ din Metropolia noastră, orânduiesc pe

rând, în parohiile lor, misiuni de *două zile* deocamdată, în legătură cu o Duminecă sau sărbătoare, chemând pe creștini la reculegere religioasă.

De sigur lucrul trebuie făcut cu plan. Mai întâi trebuie să premeargă o consfătuire între frați, pentru a-și împărți rolurile. Iar preotul locului, unde urmează a se ținea misiunile, măcar cu 1—2 săptămâni mai 'nainte își pregătește credincioșii, de pe amvon și în conversații particulare, pe cari le caută însuși, măcar cu cei mai influenți. Lă arată însemnătatea lucrului duhovnicesc ce se pregătește pentru satul lor, cu ajutorul fraților săi de slujbă, și-i îndeamnă să nu scape prilejul de a lua parte.

Preoții din vecinătate, dacă nu poate participa și vre-un misionar cu experiență, vor sosi în comună din bun timp în preziua sărbătorii, hotărâte pentru misiuni. La vecernie, se „zvo-nește“ de cu vreme, ca sunetul clopotelor să atragă luarea aminte, că lucrul Domnului se începe. Știrea că sunt în sat mai mulți preoți și va fi slujba în sobor atrage, măcar de curiozitate. Și de câteori simpla curiozitate nu s'a prefăcut în izvor de reînviere a sufletelor.

Pot fi aduși, pe vreme prielnică, copiii de școală, pe cari învățătorul cu bune sentimente, ori preotul-catihet i-a pregătit ca să fie tot atâtea undițe pentru părinții, frații și neamurile lor. Se vor înșira în fața bisericii, împreună cu credincioșii și cu păstorul lor, în așteptarea preoților misionari.

După o scurtă bineventare, din partea preotului localnic și, după răspunsul potrivit al unuia dintre noii sosiți, se intră în biserică și începe slujba vecerniei în sobor. La sfârșit, cel mai iscusit la vorbă între misionari, va cuvânta despre *Sf. Taină a pocăinței și folosul mărturisirii păcatelor*.

Pun în centrul preocupărilor noastre pastorale, din această vreme, anume aceste două sf. Taine, *pocăința și cuminecarea*, mai mult decât orice altă propovedanie. Căci am convingerea că, mai pre sus decât prin alte mijloace de mântuire, prin puterea acestor sf. Taine, se trezește conștiința religioasă și răspunderea pentru buna viețuire. Mai mult. Solidaritatea în numele lui Hristos, prin pocăință și împărtașire din acelaș potir, e cea mai puternică armă de *com-*

bateră a rătăcirilor sectare, prin imunizarea credincioșilor noștri față cu încercările lor îndrăznețe.

Oricât de puțini s'ar strânge, la început sub steagul, pe care scriem *mărturisire și cuminecare* și-l ridicăm în văzul tuturor, ei vor deveni tot atâția ostași luptători pentru Hristos, pe cari se sprijine Impărăția Lui între oameni.

Biserica noastră până acum prea puțin a exploatat importanța și puterea acestor sf. Taine pentru refacerea vieții religioase. Nu le-a îmbiat ea, cu destulă conștiință de misiunea pe care o are; ci a așteptat să fie cerute de credincioși. Și nici când s'a văzut că slăbește râvna lor de cele sfinte, n'a căutat să inițieze un *curent*, de pe urma căruia să se nască un *cult deosebit*, pentru împărtășirea cu aceste sf. Taine. Deși numai prin această împărtășire se vedește cu adevărat sufletul de creștin. Toți trec prin apa botezului, dar calitatea de creștin adevărat se verifică numai prin practicarea mijloacelor de mântuire, pentru a înfrâna pornirea răului din fire și a stavili năvala ispitelor din afată.

Nu-i mijloc mai sigur de reînviere religioasă, ca tocmai împărtășirea cu sf. Taine ale pocăinței și cuminecării!

După inimoasa cuvântare, dela sfârșitul vecerniei, alcătuită temeinic și cu bună chibzuință, rostită cu inspirație și avânt de îndemn la mărturisire, urmează îndată mărturisirea poporului.

Vor mărturisi cât mai mulți, toți preoții de față. Așa fel însă, ca să fie exclusă temerea, că poate fi auzit penitentul de un al treilea, fiind prea aproape. Mărturisirea sinceră, fără rezerve, poate face omul numai când nu e stinjenit. De aceea în biserică mărturisește unul singur, al doilea cel mult în pridvor, iară alții în altă parte.

Nu vor fi aduși la mărturisire, cu prilejul misiunilor, copiii de școală. Misiunile se țin pentru adulți; altul este misionarismul între copii. Dar se va stărui cu atât mai mult, să vină tineretul și cei de vârstă mijlocie. Prejudicata rea, că numai copiii și moșnegii *sunt vrednici* să se spovedească și împărtășască, trebuie să dispară.

Dar nu mai puțin preotul-duhovnic trebuie să se pătrundă de sfințenia actului ce sfârșește. Să mărturisească cu temei și cu răbdare, să fie

judecător drept, dar îndurător. Tratarea superficială a penitentului îl departă și indispune. Adâncirea delicată și chibzuită îi trezește conștiința, îi mișcă și-i deschide și cele mai tainice colțuri ale inimei.

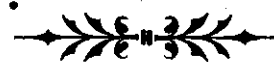
A doua zi, în cursul sf. liturghii, după o alocuție scurtă dar înălțătoare, ținută de un al doilea preot, despre prezența reală a Domnului nostru Isus Hristos sub chipul pâinii și al vinului, — trupul și sângele Lui — se face împărtășirea.

La vecernia acestei zile se poate face o mai largă tratare despre *puterea Tainei și folosul legăturii sufletului cu Hristos*, prin cuminecare.

Dacă se îmbie prilej potrivit, după această vecernie, se va ținea și o *conferență pentru popor*, cu subiect religios, la școală, sau casa culturală. Se poate vorbi nimerit despre biserică, *mama creștinilor, dupăcum Dumnezeu le este Tată*. Și de sunt în localitate nămiți de sectari, se stăruie asupra rătăcirilor, plecând din sânul bisericii. Ori se va arăta *folosul sufletesc al citirii sf. Scripturi*, după adevăratul ei înțeles și nu după cum o stălcesc cei ce se pretind „sfinți“, când nu sunt decât fii pierzării.

Astfel organizate misiunile religioase, — și în cadru mai strâmt ca început, — dar susținute cu însuflețire de apostoli devotați lucrului Domnului între oameni, nu se poate să nu devină rouă binefăcătoare, ce se pogoară peste suflete sfărojite de arșița păcatelor și a patimilor. Ele vor aduce preoțimii mângâiere și creștinilor mântuire.

Arhim. Policarp.

Rolul bisericii creștine în viața individului și a societății.

De: **clericul D. Dalcoviciu.**

(Continuare).

Dar necesitatea credinței pentru om, fie el om de rând, fie savant, rezultă mai ales din valoarea ei practică. Știința nu produce ceeace am numit *fericire*, din cauză că ea *n'are sfârșit*: din ce știi mai mult, vezi cât știi de puțin, câte mai sunt de știut și deci vrei din nou să știi și tot așa mai departe continui munca lui Sisiphus, ajungând în cel mai bun caz, să zici cu Socrate: „Atât știu că nu știu nimic“. Inșă,

din cauza acestui caracter de *nesfârșit*, ce-l are știința, sufletul omului e într-o continuă sbuciumare, iar fericirea nu-i decât *liniște sufletească, mulțumirea cu tine însuși și cu lumea*. Această stare de fericire nu ți-o poate da decât *credința*. Și care credință e mai liniștitoare decât credința creștină? Iată cum se exprimă, cu o deosebită vervă, în această privință profesorul universitar I. Găvănescu: „Ce senină liniște de suflet și ce încrezătoare putere de jertfă, să știi că nu te-ai născut în o lume pustie, goală, fără rost, fără suflet, fără cărmă, fără țintă, fără nimic sfânt, ci ești adus și primit în o casă prietenoasă, clădită cu dragoste de o ființă bună, iubitoare, atotputernică, perfectă care vede și prevede toate și toate le știe și le rânduește spre bine; și nu rătăcești în lume ca un biet orfan, aruncat de soartă și lăsat la voia întâmplării ci se întind către tine mâna și dragostea unui părinte ceresc, care te cunoaște de aproape și are grijă de tine, îți știe gândurile și îți ghicește dorurile, te are în paza sa și te călăuzește în calea vieții. Cu el te poți pune în legătură cu spiritul și cu gândul căci el gândire și spirit este. Și toate aspirațiile tale cele mai sfinte către frumos și bine, către adevăr și dreptate, tot ce dă preț vieții și înțeles lumii sunt sortite de voința Creatorului să se isvodească acum sau odată, aici sau dincolo.“

Din punct de vedere al acțiunilor noastre în viață, știința pură, *impersonală*, nu este un factor activ al vieții, ci numai credința, *intimă, personală*. Știința, ce se bazează doar pe rațiune, duce, cum am văzut, la scepticism, pe când cel care are credința, are și speranța că faptele sale își vor primi dreapta lor răsplătă dela Acela care este Atotdrept. Pentru *acest om* viața are un *rost*. Mobilul acțiunilor noastre este sentimentul, *credința*; *aceasta* face minuni! N'avem decât să ne gândim la martirii creștini. Spre a evidenția însă și mai bine acest adevăr, să luăm un caz concret: „Intre doi oameni din aceeași carieră, înzestrați cu aceleași însușiri, posibilități, concepții morale etc. însă unul *inteligent*, dar *fără credință* că va putea ceace voește și celalalt *prost*, dar *gândind hotărât* că va reuși — *invariabil numai prostul are să reușască!* fiindcă nu este nici inteligență, nici muncă, nici voință atât de mare, încât să ducă la reușită pe acel ce 'n sufletul său *crede* că nu-i în stare să reușască. Cea mai puternică voință nu te poate ajuta să traversezi o prăpastie pe frânghie dacă ai intima credință că vei cădea, căci credința e mai energică, mai activă, mai afirmativă decât voința. A voi să faci un lucru având convingerea că nu-l poți face, este ca și cum ai voi să ajungi la nord, călătorind spre sud“.

Nu mai vorbim despre deosebita însemnătate a credinței în medicină; ea-i atât de necesară în toate momentele vieții noastre, încât fără credință n'ar fi posibile raporturile dintre om și om.

Dar importanța capitală o are ea în *nenorociri mari*: la pierderea unei mame, a unui soț sau copil, cine va putea oare pune stavilă des-nădăjduirii noastre?

Încercările aceste sunt la fel pentru toți oamenii, dar pe când cei necredincioși se răsvrătesc, se sbuciumă din toate puterile lor și nu pot pricepe de ce li-e dat să sufere, — credinciosul le 'ndură cu resemnare, socotindu-le ca lucruri ce trebuie să se întâmple și zicând cu Dreptul Iov: „Domnul a dat, Domnul a luat, fie numele Domnului binecuvântat“.

Triumfătoare întreabă credința sa: „Moarte, unde-ți este boldul; iadule, unde-ți este biruința?“ *Nenorocirea și răul n'au nici o putere asupra acelor cari sunt în mâna lui Dzeu!* Poate să-i lovească în afară, dar *nu să-i înfrângă înlăuntrul* și astfel slujesc numai la preamărirea numelui lui Dzeu prin ei.

(Urmează)

Regulamentul

de procedură al instanțelor disciplinare și judecătorești ale Bisericii Ortodoxe Române.

B) Instrucția și judecarea proceselor

Art. 145. — Procesele se vor judeca după ordinea intrării lor, afară de cazuri mai grave, cari cer a se judeca cât mai curând.

Art. 146. — La ziua fixată pentru judecată, se vor chema părțile implicate după ordinul președintelui, de către unul din servitorii consistoriului.

Art. 147. — Dacă una din părțile implicate lipsește, cauza se va putea judeca în lipsă, în cazul când partea prezentă nu cere amânarea sau lăsarea cea din urmă la rând.

Art. 148. — Dacă ambele părți implicate lipsesc, judecarea se va amâna pentru altă zi, afară de cazul când există deja o condamnare judecătorească civilă definitivă, în care caz, procesul se va putea judeca după actele din dosar.

Art. 149. — La a doua chemare procesul se va putea judeca totdeauna, chiar dacă părțile lipsesc. Judecata se va face în acest caz după actele aflate în dosar, cu arătarea în citațiunile adresate părților a acestei dispozițiuni.

Art. 150. — În toate cazurile de amânare se va cere și opiniunea persoanei însărcinate cu acuzarea.

Art. 151. — Părțile se vor înfățișa în persoană. Ele pot fi asistate de apărător, care vor fi luați dintre persoanele specificate în acest regulament la titlul „Acuzare și apărare“.

Art. 152. — La înfățișare președintele va da cuvântul, mai întâi reclamantului, după care va urma acuzarea.

Fiecare parte va avea dreptul de a vorbi de două ori. În caz de trebuință președintele poate acorda cuvântul și de mai multe ori.

Piritul va vorbi întotdeauna cel din urmă, iar apărătorii după el.

Art. 153. — Când președintele găsește necesar, va putea însărcina pe unul din membrii consistoriului să facă o dare de seamă asupra împrejurărilor cauzei fără a-și arăta părerea sa.

Această dare de seamă se va citi în ședință publică înainte de începerea desbaterilor.

Art. 154. — Părțile implicate direct, sau prin apărători nu pot aduce în desbateri decât chestiuni ce se referă direct la cauza ce este în desbateri.

Președintele consistoriului este obligat a opri părțile de a introduce alte chestiuni.

Art. 155. — Apărarea făcută personal sau prin apărători va putea fi verbală sau în scris.

Art. 156. — Când apărarea este făcută verbal, funcționarul însărcinat de chiriarh cu funcțiunea de grefier, va lua notă depe desbateri care se vor consemna în procesul-verbal al ședinței.

Art. 157. — Dacă acuzarea și apărarea se fac în scris, vor fi semnate de persoanele în drept, vor fi citate de ele, iar apoi se vor anexa la dosarul cauzei.

Art. 158. — Părțile pot fi îndatorate, după împrejurări și după închiderea desbaterilor, să depună concluzii în scris.

Art. 159. — Dacă părțile n'au fost obligate la concluziile de care vorb.ște art. 158 vor putea fi îndatorate a da secretarului o prescurtare din concluziile lor motivate, care se va semna de ele și de grefierul consistoriului.

Art. 160. — Când consistoriul, după îndeplinirea formelor, este luminat asupra afacerii, va declara prin președintele său închiderea desbaterilor.

Art. 161. — Toate piesele de orice natură, introduse în proces în cursul desbaterilor, procesului, se semnează de președinte.

C) Probe și mărturii

Art. 162. — Dovada într'o cauză adusă în judecată se poate face:

1. Prin martori, sub prestare de jurământ, care în cazurile cari atrag după sine caterisirea, se va face în biserică.

2. Prin acte ale autorității bisericești, întrucât nu sunt atacate în nulitate.

3. Prin orice acte și împrejurări de natură a face convingerea consistoriului.

Art. 163. — Nu vor putea fi primite ca martor decât acele persoane cari întrunesc condițiunile, de moralitate cerute de sfintele canoane și legile țării.

Art. 164. — Aprecierea calității martorilor este lăsată consistoriului, care va asculta, în caz de îndoială, pe reprezentanții acuzării și ai apărării.

Art. 165. — Respingerea unui martor va fi motivată și motivele se vor trece în procesul-verbal al ședinței.

Art. 166. — Nu pot fi nici într'un caz martori:

1. Rudele în linie dreaptă ale uneia din părți;
2. Frații și surorile;
3. Unchii și nepoții în linie laterală;
4. Afinii (cuscrii) în același grad;
5. Soțul chiar divorțat.

g) Persoanele declarate de canoane și de lege incapabile de a mărturisi.

Art. 167. — Se vor asculta ca martori:

1. Persoanele invocate de părți, direct sau prin apărători în instanță;
2. Orice altă persoană de care are nevoie acuzarea, după aprecierea consistoriului.

Toate aceste persoane trebuie să satisfacă însă condițiunile prevăzute de sfintele canoane și de legile țării.

Art. 168. — În cazurile dela alineatul 1 și 2 art. 167 părțile care invoacă martori vor comunica consistoriului lista martorilor, cu cel puțin 15 zile înainte de data fixată pentru judecată. În acea listă se va arăta clar: numele și pronumele martorilor, profesiunea și domiciliul lor.

Art. 169. — Martorii propuși, conform alineatelor 1 și 2 la art. 167 se vor cita în regulă.

Citația va cuprinde ziua și ora cum și localitatea unde au a se prezenta.

În nici un caz nu li se vor comunica chestiunile asupra cărora vor avea să depună mărturisire.

Art. 170. — Ascultarea martorilor se va face separat. La caz de contrazicere vor putea fi confrunțați.

Art. 171. — Martorul citat care nu s'a prezentat înaintea consistoriului la prima citare, se va osândi la o amendă care nu va fi mai mare de 200 lei și se va cita din nou cu mandat de aducere.

Art. 172. — Mandatele de aducere se vor executa de puterea publică locală și de martorii aduși în acest fel se vor bucura în privința deplasării lor de gratuitatea de drept comun.

Art. 173. — Dacă martorul se justifică pentru ce n'a putut veni, se va putea scuti de amenda pronunțată asupra lui.

Art. 174. — Amenzile pronunțate de judecata bisericească contra martorilor, se vor trimite de consistoriu la perceptorul respectiv spre a le încasa.

Art. 175. — Martorii cari au depus sub prestare de jurământ conform art. 94--99 la facerea anchetei în localitate nu vor mai fi citați în fața consistoriului, afară de cazul când președintele va căpăta convingerea că mărturia a fost mincinoasă. În toate celelalte cazuri mărturia va fi considerată ca perfect validă.

Art. 176. — În ziua fixată pentru înfățișare, martorii vor fi introduși pe rând în sala ședințelor și reținuți pe loc după ascultare, începând dela martorii propuși de acuzare și sfârșind cu cei de apărare.

Art. 177. — Fiecare martor va fi mai întâi întrebat de președinte întocmai cum prevede art. 96.

Art. 178. — Martorul, după ce-și va face mărturia, va depune jurământ în consistoriu sau în biserică după formula și cu procedura prevăzută în art. 99.

Martorii de altă confesiunea sau religione nu se pot utiliza decât ca informatori.

Art. 179. — Martorul va mărturisi, fără să aibă voie a citi mărturia ce are de făcut.

Art. 180. — După ascultarea martorilor se va face un proces verbal care va cuprinde, sub pedeapsă de nulitate:

1. Numele și pronumele, profesia și domiciliul martorului;

2. Arătarea că martorul a jurat întocmai după dispozițiile articolului 94—99.

3. Zisele martorului;

4. Arătarea că i s'a citit din cuvânt în cuvânt cele depuse de el, și declarația că stăruiește în ele, semnătura lui, a președintelui și a secretarului.

Art. 181. — Dacă martorul nu va putea, sau nu va voi să iscălească, aceasta se va consemna în procesul-verbal al ședinței.

Art. 182. — Fiecare martor după ascultarea sa va rămâne în sala ședințelor până la sfârșitul ședinței, afară numai dacă consistoriul nu va hotărî altfel.

Art. 183. — Martorii vor putea fi din nou întrebați ori de câte ori aceasta va fi nevoie, în urma ascultării altor martori.

Art. 184. — Părțile opricinate, direct sau prin apărători judecătorești, persoana însărcinată cu acuzarea, vor putea adresa martorului orice chestiuni, prin mijlocirea președintelui care este în drept de a autoriza partea a pune întrebări martorului.

Art. 185. — În cursul depunerii nimeni nu va putea întrerupe pe martor.

Art. 186. — Dacă din instrucție ies bănueli grave de mărturie mincinoasă, sau de mituire de martori, consistoriul va trimite pe martorul respectiv în judecata penală.

Art. 187. — Dacă toți martorii citați nu pot fi ascultați în aceeași ședință, cercetarea se va urma în altă ședință, fără altă citație.

Art. 188. — Dacă una sau alta din părți va cere a se aduce și alți martori, consistoriul va putea acorda prelungirea cercetării. Martorii ale căror depoziii s'au luat, nu se vor mai chema din nou.

Nu se va putea însă da, decât o singură prelungire pentru fiecare parte.

Art. 189. — Dacă martorul nu voiește fără un motiv just să mărturisească sau să jure, se va condamna la o amendă până la 400 lei.

Art. 190. — Dacă un martor din cauză de boală, sau altă împiedicare de forță majoră nu va putea veni la ședință, președintele va ordona ca el să fie ascultat în localitate, tot sub prestare de jurământ, înaintea unui alt cleric desemnat de consistoriu.

Art. 191. — Când consistoriul are să judece persoane deja osândite de justiția civilă, el se va putea servi, fie numai de sentința civilă, fie din depunerile martorilor, fie de alte dovezi produse în judecata civilă.

În acest caz consistoriul va cere dela justiția civilă trimiterea dosarului în cauză.

(Urmează).

ȘTIRI

Tratamentul M. S. Regelui. D-l dr. Felix Stuys, care a aplicat M. S. Regelui prima serie de tratament cu rادیu, a părăsit alaltăeri Capitala. Tratamentul a fost întrerupt pe timp de două săptămâni. Medicii curanți ai M. Sale vor constata dacă mai e nevoie de reînceperea tratamentului.

Deputați mireni la adunarea eparhială din dieceza noastră, în cercul VIII Ciacova au fost aleși: Dr. Aurel Novac, notar public în Ciacova și Constantin Diminescu, mare proprietar în Ciacova.

Biserică ortodoxă română în metropola bănățeană. Din Timișoara se anunță, că în ședința din Sâmbătă trecută a consiliului parohial din cetate s'a luat o importantă hotărâre pentru românii ortodocși ai orașului: Se va clădi o impunătoare biserică în centrul Timișoarei pe terenul pus la dispoziție de primărie în apropiere de Banca Națională. Membrii consiliului parohial din cetate s'au obligat a contribui cu sume însemnate la fondul de construcție al bisericii celei noi, și a interveni la autorități și instituții pentru sprijinul meritat. Sumele cu care s'au înscris membrii consiliului parohial între sprijinitorii și ctitorii viitorului sfânt locaș, sunt cât se poate de grăitoare: Dl Dr. Pompiliu Cioban avocat, contribuie cu 100.000 (una sută de mii) lei, dl Dr. V. Mercea avocat, 20 mii; venerabilul octogenar E. Ungurianu, dnii adv. Dr. C. Albu și I. Lupu, câte 15 mii; pâr. prot. P. Țucra și dl Șt. Petrovici câte 10 mii; ceilalți câte 5 mii lei.

† **Simeon Ciulin**, veteranul paroh al bisericii noastre din Răcășdia, a adormit în Domnul în ziua de 24 Februarie a. c., în al 81-lea an al etății și al 56-lea an al preoției sale cinstite.

În veci pomenirea lui!

Monete de aur. După informațiuni din București guvernul de acord cu Banca Națională, a hotărât baterea unui stoc de monete-aur cu chipul M. Sale Regelui Ferdinand. Esecuția se va face în o monetărie din Anglia. Se va bate un stoc mai mic de monete de câte 20 Lei și 50 Lei, pentru ca restul de monezi să fie executat în monetăria noastră națională, care se va înființa.

Bonuri de rechiziție definitive. Toți posesorii de bonuri de mână, chitanțe provizorii, procese verbale, etc. prin care ar putea dovedi, că li-s'a rechiziționat vre-un obiect de către armată, atât în timpul marelui războiu 1916—1918, cât și cu ocazia campaniei contra Ungariei în 1919 și cari până în prezent nu le-au preschimbat în bonuri de rechiziție definitive model No. 2, pot cere aceasta, prin comisile mixte de rechiziții ale fiecărui Cerc de Recrutare, aflat în Capitala de județ, cu compunerea prevăzută de art. 17 litera B. din Regulamentul legii asupra rechizițiilor.

Concurs.

Pe baza decisului Ven. Cons. diecezan din 9 Dec. 1926. Nr. 4169 B., se escrie concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru ocuparea postului de paroh în parohia I. de clasa III. din Criciova (protopresbiteratul Lugojului), rămasă vacantă pe urma preotului Romul Popoviciu.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 29 jug., după care alesul preot va solvi dările.
2. Un intravilan de 800□.
3. Stola uzitată.

În lipsă de casă parohială, alesul preot va avea să se îngrijească singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta cererile de concurs Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral în Lugoj, adresate fiind Consiliului parohial din Criciova.

Concurenții sunt poștiți să se prezinte în vre'o Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică, cu prealabila încunoștințare a Prea On. Oficiu protopresbiteral, pentru a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, dar nici de cum în ziua alegerii.

Criciova, din ședința comitetului parohial ținută la 15 Ianuarie 1927.

Silviu Șecoșan
președinte.

Aurel Doboșan
notar.

În conțelegere cu mine:

2—3

Dr. George Popoviciu m. p.
protopresbiter.

Nr. 215 B. ex. 1927.

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza aliniatului ultim din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddto 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B, ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex. 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și biroul parohial, care este o parte legală a dotațiunei preoțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 26 Ianuarie 1927.

Filaret Musta m. p.
Arhiereu, Vicariu episcopesc

•• Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș ••

Nr. 536 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19 din legea XLI din 1908. prin această public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1598/1925 efectuându-se execuțiunea la 23 Noemvrie 1926 în favorul următorului Gheorghe Puiu reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle pentru suma de 1500 Lei — bani capital și acces. mobilele sechstrate cari s'au prețuit în 4000 Lei — bani și anume: una cocie complectă se va vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 5126/1926 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunei de 1500 Lei — bani capital, cu 12% interese din 27 Martie 1925 și spesele de 1140 Lei 30 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 18-lea Martie 1927 la orele 3 p. m. în comuna Rueni la locuința următorului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108. din legea LX. din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștea au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 17-lea Februarie 1927.

Portărel: **M. Guran.**

•• Corpul Portărellor, Tribunalul Caransebeș ••

Nr. 586 Port. 1926

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin această public, că în urma decisului Judecătoriei urbane din Timișoara de sub Nr. 10806/1926 efectuându-se execuțiunea la 17 Decemvrie 1926 în favorul următorului Iuliu Galgon reprez. prin avocatul Dr. Adolf Ungăr pentru suma de 9093 Lei 50 bani capital și acces. mobilele sechstrate cari s'au prețuit în 9300 Lei — bani și anume: diferite mobile etc. se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 5659/1926 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunei de 9093 Lei 50 bani capital, cu 12% interese din 12 Maiu 1926 și spesele de 4178 Lei —

bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 16-lea Martie 1927 la orele 2 p. m. în comuna Rusca-Montană la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108. din legea LX. din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 17-lea Februarie 1927.

Portărel: **G. Muran.**

:: Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș ::

Nr. 379 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul din Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei urbane din Timișoara de sub Nr. 12534/1926 efectuându-se execuțiunea la 20 Septembrie 1926 în favorul urmăritului Eugen Németh reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle pentru suma de 28708 Lei — bani capital, și acces. mobilele sechestrate și suprasedchestrare cari s'au prețuit în 50.000 Lei — bani și anume: una mașină de presat fân și 7500 kg. grâu se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 4045/1926 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 28708 Lei — bani capital, cu 12% interese din 1 August 1926 și spesele de 4631 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 14-lea Martie 1927 la orele 3 p. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108. din legea LX. din 1881. se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 17-lea Februarie 1927.

Portărel: **M. Guran.**

:: Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș ::

Nr. 10 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19 din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei urbane din Arad de sub Nr. 22513/1926 efectuându-se execuțiunea la 3 Ianuarie 1927 în favorul urmăritului Firma Gerő și Radó reprez. prin avocatul Dr. M. Rosenberg pentru suma de 20.000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedchestrare cari s'au prețuit în 28.000 Lei — bani și anume: diferite mobile de prăvălie se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 116/1927 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 20.000 Lei — bani capital, cu 12% interese din 29 Octomvrie 1926 și spesele de 2427 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 17-lea Martie 1927 la orele 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108. din legea LX. din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 17-lea Februarie 1927.

Portărel: **M. Guran.**

CASA No. 663 Strada PUNTEI
din Caransebeș
cu 3 camere, SE VINDE
curte și grădină
din mână liberă. Informațiuni la

EMIL STOIAN

preot ort. rom.

Valeapal

p. u. Berzovia (jud. Caraș).